

POŻEGNANIE

Po raz pierwszy zobaczyłam Profesor Janinę Józwiak jako Rektor wiele lat temu na inauguracji roku akademickiego na pierwszym roku studiów w SGH. Z kolei pierwsze osobiste spotkanie odbyło się kilka lat później, kiedy już jako dyrektor Instytutu Statystyki i Demografii SGH przyjmowała mnie do pracy w Instytucie jako studentkę-stażystkę. Wtedy nie zdawałam sobie sprawy z tego, że jest to osoba, która wywrze tak wielki wpływ na moje życie, nie tylko zawodowe. Podczas mojej pracy w Instytucie miałam wiele okazji, by poznać lepiej Profesor. Była osobą niezwykle skromną, pogodną, lubiącą i, co ważniejsze, traktującą z szacunkiem innych ludzi, bez względu na ich dokonania i stanowisko. Posiadała także ogromne wyczucie w kontaktach międzyludzkich i w taktowny sposób wyrażała swoje odmienne zdanie bez obrażania rozmówcy. Jej życzliwość, uczciwość oraz przekonanie, że zawsze należy zachowywać się przyzwoicie sprawiało, że nawet w obliczu niełatwych spraw nabierałam nie tylko dystansu do problemów, ale także odwagi do realizowania trudnych projektów. Wspólne wyjazdy na konferencje były okazją do poznania Pani Profesor prywatnie jako osoby o ogromnym poczuciu humoru, kochającej życie i cieszącej się z małych rzeczy: smacznego posiłku, towarzystwa innych osób i rozmów z nimi. Była szefową, która dbała o swoich pracowników, wierzyła w nich i zachęcała do realizacji śmiałych planów. Dla mnie jest uosobieniem wielkiego naukowca, nauczyciela z misją, dla którego podstawowym celem było kształcenie i kształtowanie młodych ludzi.

Jestem ogromnie wdzięczna, że miałam to szczęście i wielki zaszczyt pracować pod kierownictwem i z Panią Profesor. Droga Pani Profesor dziękuję bardzo za wszystko: za poświęcony czas, mentoring, cenne rozmowy i wiarę we mnie. Brakuje Pani bardzo i na zawsze pozostanie Pani w mojej pamięci.

Dr Anita Abramowska-Kmon

Kierownik Zakładu Demografii, Instytut Statystyki i Demografii
Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH